

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

30. Dies Novemb. Æternitas nec tempus, nec temporis ulla parsest: neque enim in mensuram cadit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

efficiamur. Si enim totus Jesus, & quidquid in eo est, Patri placet, quomodo non ei placebimus, si unum cum eo sumus? si nos in illo maneamus, sicut membra in corpore, palmites in vite, radii in sole, rami in arbore. Itaque Christo adhærere, est Deo super omnia placere. Illi adhærebis, si non pecces; non peccabis, si ames: est enim illud velut è tripode prolatum:

Nunquam peccares, Christum si semper amares.

30. DIES NOVEMB.

Æternitas nec tempus, nec temporis ulla pars est: neque enim in mensuram cadit. *Sanctus Gregorius Nazianzenus Orat. 38.*

Temporis pretium
ex æternitate
cognoscitur.

Immensum est æstimandum, quod non cadit in mensuram. Hinc necesse est nos æternitatis candidatos immensum, & timere, ne infelix, & gaudere, quia speramus fore, ut felix nobis obtingat per Christi merita, æternitas. Ut tempus bene impendas, infelicem æternitatem rectè expendas. Jussit Ezechielem Deus 390. dies in idem latus decumbere. Quid in carbones igni ardentes inexhausto, excoctorum more & liquentium metallorum immotos decumbere, ac pertinaci caligine, cruciatuque alligatos, ne punctum quidem brevissimi temporis, ex omni æternitate respirare, dictu horrendum, sed magis cogitatu! febrienti nox annus est, quamvis molli, lætoque in lecto, in spe solis, ac medici, non longa in valetudinis expectatione. Quid si lucem, medicum, sanitatem, levamen desperaret & in ardores sempiternos, ignemque perpetuò devorantem

mu.

mutetur igniculus corporis ; in crates ignitas, culci-
tra ; in æternitatem crudelissimam nox ? ah ! si hæc
in animum descendant , sæpè, si penitus, si particula-
tim ! quantum illi robur contra insultus vitiorum ,
quam novos quotidie ad virtutem spiritus suggerant !
non ut alit præmansus ritè cibus, præcipitatus gravat,
& inquinat : sic ista cursim, & obiter, inspecta, vim
suam exerere , in obfirmata vitia , & segnem igna-
viam non possunt ; sed auget potius eorum culpam,
quos hæc qualiscunque cognitio , non absterruit à
peccando.

II. Imperia, ruinæ, calamitates publicæ, ac pri-
vatæ, martyria, ærumnæ, seu spontaneæ, seu coactæ,
& quidquid hic tempus peperit, idem hic secum jugi
vertigine abstulit, vel mutavit, fecitque laborem
quemlibet, ipsa varietas mitiorem : unum hoc gra-
tum, ingratum sit, fixum semper, & immobile stat,
quod æternitatis in jura transit, spe videlicet omni
deslitutum , quæ una dolores mortalium aut mul-
cet, aut eludit. Illa Babylonis fornax in cubito hæret
quadragésimo nono ad quinquagesimum expiatio-
nis, & veniæ flammæ non exierit : aquæ stillam ava-
rus epulo post tot fercula, recens petit, & accumulet
qui volet quantumvis peritus numerandi , annos ,
dum multitudine millenariorum , ars, ingeniumque
obruatur ; post tantum temporum tam ineffabile ,
avarus epulo , æquè & hætenus , guttâ illâ egebit
ejulans, & continuato æternum rugitu frustra illum
rogabit. Nunc, nunc, opportuni sunt ejulatus, la-
bor, molestia, pretiosæ nunc horæ, ac momenta,
quæ malè perdimus, & eorum vel unum, damnatus
quilibet mille annorum cruciatibus emptum velit.

His

Hic accedit quoddam æternitas nullam admittat comparationem, cum infinita sit, nec ullis possit temporibus æquari. Tantum enim ab ea mille anni distant, quantum oculi nictus, & horæ atomus, ad decies centena millia sæculorum, accedat propius, quam tot sæcula ad æternitatem, ad cuius conspectum omnis ævorum longinquitas evanescit, nedum ut possit cum ea conferri.

III. Si momentum unum, quo corpus interit, oblectamenti omnibus hominem spoliatur, quid perpetuitas animæ morientis? Æquat mors, lætum aut triste sit, quicquid est in vivis inæquale: nec magnus ille Stylites Simeon de 80. neque Romualdus de annorum 100. asperitate durissima, plus aliquid sentire morientes, quam si Sardanapali semper aut Heliogabali vixissent, verum illius tantum æternos fructus, gloriososque collegerunt. Opta sis Christiane utrum mavis, fugit æquè peccantium voluptas, ut pœnitentiam obeuntium labor: manet æquè tormenta nullo fine, quæ illi, peccando, uti & præmia quæ isti, dolendo paraverunt. Age nunc statue, num præstet pœnitentiæ momento levissimo, æternum gloriæ pondus occupare, an puncto honoris aut delectationis fugientis; æternis incendiis auctorari? Nec te vitæ hujus prolixitas terreat: centum tibi ut annos solidos, vel faustos illius arbiter spondeat, vel morbis, & ærumnis exercendos imponat: (a) *Omnes res quæ finem habet, brevis est*, licet in myriades temporum protendatur, quæ sanè à nobis æterna spectantibus, debent non dissimili oculo, ut apex individuus temporis æstimari. Fingamus modò

(a) *Augustinus in Psal. 45.*

oppignorum tibi celesti promisso annum centesimum, sed hac lege, ut in ejus ævi sustentationem, nihil sis habiturus, nisi quod horæ unius spatio ex operis potentissimi Principis expromptum thesauris, repositurus sis. Fingamus si mavis, unam divinitus tibi horam concedi, postquam, item divinitus noveris, mundum, & te cum illo periturum: horam illam te quæso quàm avarè, ardentè, quàm rapiditate insumperis: & torpemus cæci, & inertes, in nostra meliori causa, nihil in tota messum æternitate, nisi cujus brevi nunc vitæ hora sementem fecerimus. Evigilemus tandem, & aliquid sobrii consilii ineamus? serius, ocyus, ubi præcessit culpa, sequetur Pœna.

I. DIES DECEMB.

Omnes nobis causamur deesse Gratiam: sed justius forsân ipsa sibi queratur Gratiæ deesse nonnullos. *S. Bernard. serm. de trip. custod.*

Libertas I. **T**Acitis paulatim mensibus, annus præcipitat ad ocalum; & vita nostra cum illis ad sepulchrum. Tempus adhuc nobis est acceptabile; quia possunt opera nostra esse Deo accepta. Non erunt porro accepta, nisi fuerint cum Gratia ejus incepta, & cum eadem obsoluta. Ut sint talia, non nobis deest Gratia; laborandum nobis est, ne nos desimus Gratiæ. Ne illi nos desimus, in nostrâ est potestate, quia fruimur arbitrii nostri plenâ libertate. Itaque
liberi